„Kanadai Magyar Ujság" egyesitve a "KANADAI MAGYAR HIRLAPPAL"
Kanada és az Angol Birodalom legelterjedtebb, vezető magyar hetilapja, amely mindenkor önzetlenül védi meg az idegenbe szakadt magyarság érdekeit és a kanadai polgárokat megillető jogokat igyekszik kiküzdeni minden honfitársunk számára.
Előfizetési díj: Egy évre $3.00
Az Óhazába és külföldre egy évre $4.00
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 375 Hargrave St. WINNIPEG, Man.

BRANTFORD BRIDGEBURG CALEDONIA CHIPPAWA CROWLAND FORD CITY FORT ERIE FORT WILLIAM GALT GUELPH HAMILTON KITCHENER MONTREAL New WATERFORD NIAGARA FALLS OSHAWA OTTAWA PORT COLBORNE PORT ROBINSON QUEBEC ST. CATHARINES SPRING HILLS SUDBURY SYDNEY TORONTO WELLAND WINDSOR

Kelet- és Nyugat Kanadai Magyar Ujság

CANADIAN HUNGARIAN NEWS

ALDINA BEKEVAR CANA CALGARY COALHURST EDMONTON ESTEVAN HALMOK KAPOSVAR LETHBRIDGE NORBURY OTTHON PLUNKETT RAYMOND REGINA SASKATOON SAXONHILL SOKHALOM SZT. LASZLO SZEKELYFOLD SUMAS TABER VANCOUVER WAKAW WEYBURN WHITEWOOD YORKTON

„Canadian Hungarian News" Combined with the "CANADIAN HUNGARIAN JOURNAL
An Independent Weekly Published in the Magyar Language, Circulating in all the Provinces of the Dominion of Canada and largest of all Hungarian Papers within the entire British Empire
Editorial Offices and Printing Plant
375 Hargrave St., WINNIPEG, Man.
Yearly Subscription $3.00
to Foreign Countries $4.00

VOL. VII EVFOLYAM — 375 HARGRAVE ST. WINNIPEG, MANITOBA. — 1930. DECEMBER 25 CSÜTÖRTÖK — No. 52 SZAM

WANTED OR NOT WANTED

A MODEST REPLY TO THE CHARGES OF Mr. LEWIS MacDONALD, PRESIDENT "CANADIAN DEFENDERS", RECENTLY PUBLISHED IN THE "CALGARY HERALD"

There was considerable publicity and comment on the action of some cities of Eastern and Western Canada, regarding the deportation of those so-called foreigners, who are now burdens on the different municipalities. And while in most cases the facts in this respect were not as grave as they were anticipated by the press, it is regrettable, that even organizations with reputation join the extremist movement, judging the new-Canadians as a mere flock of sheep. The open letter of Lewis MacDonald, President of the "Canadian Defenders" of Alberta, which appeared in one of last weeks edition of the "Calgary Herald", goes even further. He claims the following, to the great surprise of those who know the spirit of the new-Canadians really well.

"Writing in behalf of the Canadian Defenders, I wish to state that we as an organization ask for the deportation of all foreigners, who have not been resident in Canada for five years or more ... they have not conducted themselves in such a manner during the time they have lived in this country that would allow them to become citizens ... The greatest danger that this country must face is the foreigners who are lined up almost 100 per cent with the Communists ... the Central European living in this country is a supporter of the Communist movement and the Communist organization in Canada is made up of 98 per cent foreigners..."

As we may rest quite assured, that, we Canadian Hungarians are involved in the above serious charges it is quite understandable, that we should defend ourselves. There is not very much left for us to defend, because everyone should know, that the charges are extreme, mostly without any foundation as far as our nationality is concerned. Having a clear conscience we have always shown a calm attitude against such charges, knowing, that there are people who not being fully aware of our feelings towards our adopted New Homeland, easily misjudge our task in the up-building of the great Canadian commonwealth of nations.

For the benefit of those, who look upon us as a dangerous element, which might blow up the future of Canada, we would like to enumerate a few facts about our countrymen, who have given their talent, their skill, their industry and their lives for this Country, which every Hungarian admires. Let us not mention other nationalities at the present, as they all have able leaders, and we feel quite certain thay can defend themselves, when it comes to that. But for the better information of the Defenders, we would like to quote just a few achievements of our Magyar nationality in Canada, to prove, that we are slightly misjudged.

It is obvious, that if the law had found anything against our people, we would not have the right to raise our voices. According to the Dominion statistics, the Hungarians are represented by the lowest percentage in the criminal institutions of the Country. It is also known, that the Hungarians are those, who in a very great proportion have applied for their citizenship papers on the first possible day given by the Government regulations. Books selling the best among Hungarians in Canada are the English grammars and dictionaries, while a great member of Magyar boys and girls have won prizes in various competitions in the schools of the Dominion.

Should we mention, that thousands of Hungarian pioneers have settled in districts of Western Canada, where no one could ever make a living before? But they have done more than that: they have made that part of the country prosperous, while in times of depression, such as the present, they are the ones, who perhaps suffer as greatly as anyone, but who make no complaint. As far as our abilities in farming are concerned, we wish to remind, that the "Best-Farm Championship" in Alberta was won by a Hungarian: Joseph Csávossy of Cochrane, while in the competition of the Canadian National Railways, the greatest number of points were granted to the districts thickly settled with sturdy Magyar farmers.

Why not know, that we have contributed to the wealth of Canada not only with industry and labour, but with the arts as well?! Or isn't the Hart House String Quartette "Canada's Pride"? And what about the Banff Springs Hotel, and the Hudson Bay Building in Winnipeg, and the Bell skyscraper in Montreal and the interior decorations of the Quebec Law Courts? All these are the results of the contrbution of Magyar brains to Canadian civilization. Géza de Kresz, founder and first violinist of the Hart House Quartette, Antal Stipani, designer of Canada's majestic edifices and Lajos White, whose taste is admired from coast to coast are just examples of our many representatives in this field.

It is our fault, perhaps, that we do not advertise these facts often enough. And just as the above mentioned accomplishments have become the pride of Canada's art, so the most humble Hungarian becomes Canadian in the public eye if giving his bit of contribution to the country. Yet, after all, these pitiable unemployed Hungarians, of to-day, who came in with the same intention as the recognised Magyars, are not wanted as soon as there is unemployment or distress in the country. Somehow this does not sound just enough to our ears, because if we were allowed to devote our lives to Canada, when the country was more prosperous, why should we be prosecuted and deported in times of need and depression, which are out of our control!

Az Egyesültekben is baj van a buzával

A buza eladásának nehézségeit világosan bizonyitja az Egyesült Államok példája. A határon tul ugyanis már évekkel ezelőtt olyan sulyosra fordult a helyzet, mint jelenleg Kanadában. Sőt ott már két esztendeje százmilliókat kitevő kormánysegélyekkel sem tudják elérni azt, hogy a farmer legalább annyit kapjon terméséért, mint amennyibe magának benne van a kenyérmagvak előállitása.

A washingtoni szenátus december 21.-iki gyülésén végleg megszavazták az ujabb 150 millió dolláros segélyt, azonban egyes szakértők szerint az amerikai gabonakereskedelem olyan kétségbeesett helyzet előtt áll, hogy még ezzel az óriási összeggel sem lesz lehetséges megakadályozni a gabonaárak további esését. A szövetkezeti eszme zászlóhordozói ezzel szemben kijelentették, hogy azonnali áremelkedés volna elérhető, ha az egész országot köteleznék a szövetkezeti alapon való értékesitésre.

NÖVEKEDŐBEN KANADA RÉZTERMELÉSE

A birodalom egyik legfontosabb érce a réz, melyet azonban mindeddig nem tudtak kellő mennyiségben és főleg elég finom minőségben előállitani, főleg tőkehiány miatt. Miután azonban elkészültek a Quebec tartománybeli Copper Cliff és Noranda melletti réztisztitótelepek átalakitásával és a British Columbia-i Trailben is teljes üzemmel dolgozik a rézbánya, minden remény megvan arra, hogy hamarosan tulszárnyalja a termelés az 50,000 tonnára rugó kanadai fogyasztást és tetemes kivitelre is kerülhet sor.

COL. RALPH H. WEBB

one of Canada's outstanding military leaders during the war, who was recently re-elected Mayor of the City of Winnipeg with a majority of over 10,000 votes. His Worship spoke to a large gathering of Hungarian unemployed last Tuesday night, emphasising the loyal spirit of Magyar newcomers to the British flag, their splendid conduct in these hard times and in return promising utmost consideration of their requests within the regulations of the Unemployment Relief. The Hungarian-born British subjects present thanked Mayor Webb for his sympathy by taking care of those Magyar unemployed who are residing in Winnipeg for less than a year.

Mayor RALPH H. WEBB winnipegi magyarbarát polgármester, aki a Magyar Házban mult kedd estére összehivott magyar munkanélküli nagygyülésen személyesen megjelent és a magyar munkásság erényeit elismerő beszéde végén igéretet tett, hogy orvosolni fogja azokat a panaszokat, melyek honfitársaink körében felmerültek

CSÖKKENT KANADA BEVÉTELE

Az 1930-ik év első nyolc hónapjáról most jelent meg az ottawai birodalmi pénzügyminiszter kimutatása, amely a tavalyi bevételekkel szemben 58 millió dolláros csökkenést mutat. Tavaly ugyanezen idő alatt ugyanis 319 millió dollár volt az állam bevétele, mig az idén januártól szeptemberig ez az összeg 261 millió dollárra szállt.

Ugyanekkor emelkedett Kanada kiadása, még pedig kereken 12 millió dollárral. Eszerint az idén vajmi kevés remény van arra, hogy annyit törleszthessen a kormány államadósságaiból, mint 1929 folyamán. Mult év decemberétől számitva 22 millió dollárral, tehát már igy is szinte ijesztő mértékben növekedett az állam külföldi adóssága, melynek összege ma $2,185,733,137, tehát több mint kétmilliárd.

NÉGYMILLIÓ DOLLÁRT KÖVETEL EGY MONTREALI ÖZVEGY

Montrealban élénk érdeklődés kiséri egy dusgazdag kanadainak hagyatéki tárgyalását. Sir Mortimer Davis ismert pénzember özvegye ugyanis $4,735,980 megitélését követeli. Tekintettel azonban arra, hogy az elhunyt nem jelölte meg bizalmasait, akik nélkül a végrendelet szerint senki sem kaphat vagyonából, a montreali jogi köröket most ez a fogas kérdés foglalkoztatja, nem is szólva a négy és háromnegyedmillió dollárra váró özvegyasszonyról.

JUBILÁLT BÉKEVÁR

KOVÁCS JÁNOS BÉKEVÁRI REFORMÁTUS LELKÉSZT MELEG ÜNNEPLÉSBEN RÉSZESITETTÉK 20 ÉVES MÜKÖDÉSE ALKALMÁBÓL

Mult szombaton, december 20.-án volt kereken husz esztendeje annak, hogy a nyugatkanadai magyarság egyik legrégibb szellemi vezérét, a magas kora ellenére még mindig fiatalosan lelkesedő Tiszt. Kovács János ref. lelkészt állandó letelepedésre a saskatchewani Békevárra érkezett. Kovács tiszteletes nevét akkor már jól ismerték a nyugatkanadai magyar pionirok, hiszen Északsaskatchewantól Délalbertáig már 1906 óta járta missziós körutján a telepeket és nem egyszer megfordult olyan helyeken, ahol már egy évtized óta nem hallottak magyar szót.

A békevári magyarság illő keretek között emlékezett meg arról a napról, amikor Pánczél László, Debreczeni József, Szakács Áron és Szécsi József felkérésére Kovács tiszteletes végleg elfoglalta állomáshelyét a kanadai magyar Debrecenben, ahogy Békevárt általában ismerik a régebbi pionirmagyarok. Az állandó lelki gondozás következtében azután eloszlottak a telep jövője iránti kételyek, a kettészakadáshoz közelálló magyarság ismét összefogott s ahelyett, hogy parlagon hagyta volna, feltörte földjét és éppen az elmult 20 év alatt fejlődött Nyugatkanada egyik legelső telepévé, ami nagyrészt éppen Kovács tiszteletes érdeme.

Mindezt jobbnál jobb szónokok foglalták valóban feljegyzésre méltó koszoruba, midőn a Kipling állomástól délre mintegy 7 mérföldre épitett Magyar Haliban emlékeztek meg egy szeretetvacsora keretében Kovács János érdemeiről. Zsoltáréneklés után Tiszt. Tatter Vilmos helybeli baptista lelkész mondott szivhezszóló imádságot, melyben Isten áldását kérte az ünnepeltekre. Utána a népszerü Szakács József, a telep volt magyar postamestere emelkedett szólásra, majd sorra következtek Izsák Mózes, Barta Imre, Daku Sándor, Lévay János, Bagu Áron és Bernát Ferenc, a telep kiérdemesült, régi pionirjai, akik velős szónoklatokban fejezték ki érzéseiket az elmult husz év iránt, amely Tiszt. Kovács vezetése alatt emelte ki Békevárt Saskatchewan száz meg száz többi telepe közül.

(Folytatás a 4-ik oldalon)

Megfagyott a szeneskocsiban egy magyar

BORZALMAS VÉG ÉRTE EGY HONFITÁRSUNKAT A CNR EGYIK TEHERVONATÁN — MEGFOJTOTTA-E VAGY AGYONNYOMTA A SZÉNTÖMEG JANKOVICS PÁLT?

A Sipos György honfitársunk szivességéből beküldött melvillei angol lapok szomoru magyar tragédiáról adnak hirt. Egy Északsaskatchewanból Kelet felé igyekvő magyar munkanélküli, Jankovics Pál ugyanis annak a tehervonatnak a szeneskocsijában lelte halálát, melyen utját meg akarta tenni, abban a reményben, hogy majd csak munkát kap valahol. A borzalmas körülményeiben szinte páratlan halálos katasztrófáról a következőket sikerült megtudnunk.

A Canadian National fővonalán teljes sebességgel robogott el a magyarlakta Punnichy, Touchwood és Lestock állomásain keresztül a 3545 számu mozdony által vontatott tehervonat. Mire azonban Kelliher és Jasmin állomásokhoz ért, a mozdonyvezető észrevette, hogy esik a gőznyomás. Itunába érve már annyira leszállt a gőz nyomása, hogy meg kellett állitani a vonatot, hogy utánanézhessenek a hibának. Mig a mozdonyvezető a kazánt vizsgálta át, a fütő az önmüködő tüzelőberendezés müködését ellenőrizte, miután az ki nem deritett okból többször elakadt utközben.

Miután a fütő teljesen kitisztitotta a "self-feeder"-t, borzalmas látványtól tántorodott meg. Az önmüködő szénszállitóberendezés végén egy emberi láb látszott ki, ez akadályozta meg tehát a szén egyenletes folyását és ennekfolytán a gőznyomás esését. Ekkor már a mozdonyvezető is a fütő segitségére sietett és egyesült erővel igyekeztek a szerencsétlen helyzetben levő embert kiszabaditani. Önfeláldozó fáradozásuknak azonban nem volt meg a remélt eredménye, amennyiben a titokzatos módon a szén közé került embert nemcsak élettelenül, hanem teljesen kőkeményre fagyott állapotban találták.

A megrenditő leletről tüstént értesitették a melvillei vasutigazgatóságot, mely egy rendőri bizottsággal együtt alig egy óra alatt különvonaton meg is érkezett. A hivatalos vizsgálat megállapitotta, hogy a szerencsétlen pozsonyi származásu magyar volt. Jankovics Pál névre szóló utlevelet találtak nála, azonkivül 104 Duchess St. Toronto cimen tartózkodó testvérétől valamint a 28 Wolseley St. Toronto cimen lakó Bakos Pál barátjától kapott levelei is mind arról tanuskodtak, hogy ismét egy ujabb magyar élet esett áldozatul a munkanélküliség következtében a nagy tél ellenére is folytatott veszedelmes "jump"-olásnak.

Bár a vizsgálóbizottság fulladásnak tudta be a halál bekövetkezését, azt még ma sem tisztázták egészen pontosan, hogy mily körülmények között került Jankovics a szeneskocsiba, illetőleg hogyan jutott több tonna sulyu szénréteg alá. Valószinünek tartják azonban, hogy még Saskatoonban lopódzott a tehervonatra, majd pedig hogy meg ne lássák, utközben bemászott az alig félig megtelt szeneskocsiba. Midőn az éj sötétjében a touchwoodi szénelevátorból megtöltötték a szeneskocsit, a szerencsétlen magyar vagy aludt a kimerültségtől, vagy pedig annyira meg volt már gémberedve a hidegtől, hogy nem tudott idejekorán feltápászkodni s igy a szén több láb magasságban eltakarta.

Jankovics Pál honfitársunk tragédiáját még akkor sem vette tehát észre a vasuti személyzet, amikor a szenet előretoló végtelen csavarszerkezet megakadt az egyik cipőjében és azt valósággal leszakitotta fagyott lábáról. Ez okozta a szétcsatorna eldugulását s igy a gőznyomás esését. Azonban a fütő csupán akkor fogott gyanut, amikor teljesen megakadt a széntoló berendezés, miután a végtelen csavar Jankovics testét kezdte már betolni a kazán égő poklába. Ekkor néztek csak a dolog után tüzetesebben és találták meg borzalmas végre kárhoztatott magyar testvérünk holttestét.

Megállapitotta a nyomozás, hogy Jankovics Pál 1927 április 27.-én érkezett Quebec kikötőjébe Pozsonyból Legutóbbi állomáshelye a saskatchewani North Battleford volt. A zsebeiben talált postai pénzküldési nyugták szerint több mint 1,200 dollárt küldött haza szeretteinek, mig most magának is alig volt betevő falatja. Nem régen hagyhatta el North Battlefordot, miután az ottani pék cimkéjével ellátott kenyeret találtak nála. Jankovics Pál azonban már nem élvezhette a magával hozott saskatchewani fehér cipót. A szája, orra betömődve fojtó szénporral, a szerencsétlenül járt magyar kilehelte lelkét s igy utközben csonttáfagyott testét az itunai temetőben helyezték öröknyugalomra.

TIZEZERÉVES AZ ÁRPA

Dr. Beaven angol tudós a londoni sörfőzők intézetében tartott előadásában kimutatta, hogy az árpa volt a legelső növény, amelyet az emberiség a civilizáció hajnalán termelni kezdett. A Palesztinában, Sziriában és Perzsiában található árpafajok alig különböznek az ősárpától, amelyet egyptomi ásatások közben találtak. Be is mutatott egy ilyen árpafajtát, amelynek korát tizezer évre lehet becsülni.

Willingdon lesz India alkirálya

Londonból érdekes hirt hozott a kábeltáviró. V. György angol király MacDonald munkáspárti miniszterelnök előterjesztésére Viscount Willingdon jelenlegi kanadai főkormányzót nevezte ki India alkirályává. A kanadai angolszász körökben osztatlan örömet keltett a váratlan hir, amennyiben Lord Willingdon már évtizedekig volt Indiában és higgadt fellépésétől még sokat várhat az angol birodalom.

A lapok szerint a jelenleg Londonban tartózkodó hindu fejedelmek éppenugy, mint az angol sajtó egyhangu lelkesedéssel vették tudomásul Kanada főkormányzójának legujabb kinevezését, melyet annyiból is szerencsés választásnak tartanak, miután Willingdon mögött elismerten nagyvonalu diplomáciai pályafutás áll s az sem lehetetlen, hogy közben járásával sikerül lecsillapitania a feldult indiai kedélyeket.

Viscount Willingdon, akinek eredeti családi neve Freeman-Thomas, eszerint nem fogja kanadai szolgálati idejének letelte előtt bejárni az országot, amint azt tervezték, hanem előreláthatólag hamarosan elhagyja Kanadát. Utódául Athlone grófot, Lord Cromert, Atholl herceget vagy Marquis Lothian-t emlegetik.

MI LESZ A BUZÁVAL?

Amint beavatott helyről jelentik, a miniszterelnök közvetlenül a karácsonyi ünnepek után, legkésőbb a hónap utolsó napjaiban nyilvánosságra fogja hozni, hogy mit hajlandó a kormány áldozni a gabonatermelők érdekében. Érthető, hogy a nyugatkanadai farmerek mint egy ember tekintenek Bennett reginai beszámolója elé, melyet minden valószinüség szerint december 30.-án tartanak meg s a birodalmi miniszterelnök ekkor körvonalozná terveit, melyekkel a csődbe került Nyugatot ki szeretné segiteni

Ezt kérdezi immár nemcsak egész Nyugatkanada, hanem a Kelet is, miután lassan-lassan teljesen elmaradnak a nyugati iparcikk-rendelések a gazdatársadalom pénzügyi letörése miatt. A közvélemény már hetek óta érthető izgatottsággal figyeli az eseményeket és különösen mióta MacFarlan, a pool ujonnan kinevezett igazgatója nem tudta beváltani a müködésének első heteihez füzött reményeket, minden szem Ottawa felé fordul, ahonnan a probléma megoldását várják.

Bennett miniszterelnök ugyanis határozott igéretet tett, hogy utánanéz ennek az országos fontosságu kérdésnek és noha nem szivárgott ki tárgyalásainak eredménye, annyi bizonyos, hogy Angliából való visszatérése óta állandóan összeköttetésben állott a különböző gabonaérdekeltségek és elsősorban a pool szakértőivel, hogy megvitassa a helyzetet.

Végzetes hajóösszeütközések a tengeren

Mult pénteken borzalmas hajóösszeütközés történt Dánia fővárosa, Köbenhavn vagy magyarosan Kopenhága közelében. Az Arcturus nevü finn gőzös teljes sebességgel nekiment Oberon nevü testvér hajójának Oly erővel történt az összeütközés, hogy a finn hajó három percen belül elsüllyedt legénységével és 41 utasával együtt. Az Arcturus ugyszólván semmit sem tehetett a nagy ködben a hajótöröttek megmentése érdekében.

Az Arcturus és Oberon összeütközéséről megrázó tudósitások számolnak be. A két hajónak ugyanis a Hjelt testvérek voltak a kapitányai. Erik Hjelt, az Oberon kapitánya meg menekült ugyan a haláltól, de felesége odaveszett a tengerben s megmentett kisleánya is kiszenvedett az átélt izgalmak következtében. Az összeütközés néhány perccel azután történt, hogy a két fivér rádión boldog karácsonyi ünnepeket kivánt egymásnak. Az Oberon ugyanis Anglia felé hajózott, mig az Arcturus Finnország felé igyekezett, de a két kapitánynak fogalma sem volt arról, hogy ily közel vannak egymáshoz és a — halálhoz.

A Skandináv tengerszorostól egészen Anglia partjaiig szinte vágható a köd, melv mintegy 2000 lábnyi rétegben uszik a tenger szinén. Főleg a látást akadályozó ködnek tudható be, hogy szinte sorozatosan ismétlődtek a hajóösszeütközések és például a Glenderry és Herworth angol hajók szerencsétlensége után a Malaya nevü dán motoroshajó nekiszaladt az Egyesült Államok George Washington nevü hajójának és hatalmas rést ütött a nagy személyszállitó gőzös falán, melyet csak nagy erőfeszitések árán sikerült kikötőbe vontatni.

A franciákat nyugtalanitja a békerevizió kérdése

A londoni Daily News Chronicle kifejti, hogy a franciákat nyugtalanitja Mussolininak az a törekvése, amellyel esetleg a békeszerződések megváltoztatását kérő hatalmak vezetésére törekszik. A franciák állandóan olasz-német-orosz csoportulás lehetőségére gondolnak és szerintük ez a csoportosulás Bulgáriát és Magyarországot is magához vonzhatná.

Igaz ugyan, hogy ez ma még csak nagyon távoli lehetőségnek látszik, de ha megszilárdulna a revizionista és antirevizionista hatalmak közötti választóvonal akkor ez a csoportosulás tiz év alatt veszedelmes valósággá válhatnék. Olaszország néhány év alatt félelmetes katonai hatalommá fejlődhetik és ezirányu erőfeszitéseit jelentékenyen sarkalja Jugoszlávia, amelynek hadserege a francia után legerősebb Európában.

Egy másik angol lap, a New Statesmen "Csőd a Balkánon" cim alatt hosszu tanulmányban foglalkozik a kelet- és délkeleteurópai agrárválsággal, amelyet szerinte, nem annyira a mezőgazdasági termékek árhanyatlása, mint inkább a rossz pénzügyi és gazdasági politika, a sulyos adóteher és a hiteldrágaság okoznak. Rumániában és Jugoszláviában ma aránylag kétszerannyi tábornok van, mint Franciaországban; Rumánia feketetengeri flottabázist épit; Jugoszláviában még a kormány sem tudja ellenőrizni az állami kiadásokat és a pénzügy minisztérium sem ismeri a függőadósságok magasságát, miután a hadügyminisztériumnak és egyéb tárcáknak joguk van arra, hogy sajátmaguk bocsássanak ki kötvényeket titkos katonai célokra.

UJ EZÜSTRÓKAFARM MAGYARORSZÁGON

Egy somogymegyei földbirtokos Homokszentgyörgyön uj ezüstrókafarmot rendezett be. Tizenkét darab kanadai ezüstróka van jelenleg ezen a farmon elhelyezve.

A farm mellett egy ugynevezett "ezüstróka-bérház" is van, ahová olyan egyének, akik esetleg tenyésztenének ezüstrókákat, de sem helyük, sem pedig tapasztalatuk nincs hozzá, állataikat bizonyos dijazásért elhelyezhetik.